

ΕΤΟΣ ΣΤ'.
ΑΡΙΘ. 61.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1873.

Τιμή ετησία, Ἀθηνῶν λ. 50
Ἐπαρχιῶν „ 60
Ἰουρτίας δ. 100

Πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν.

Μικροὶ μου φίλοι.

Κατὰ πᾶσαν ἀρχιχροῦνιὰν τὰ παιδιὰ καθ' ἑαυτὸν τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἀναμένουσι ἀπὸ τοῦ συγγενεῖς καὶ φίλους των δῶρα, — καὶ τι πρὸς ἐνθύμησιν τῶν φίλων καὶ εὐχαρίστησιν τῶν παιδίων.

Ὁ συντάκτης τῆς μικρᾶς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν πολλὸ ἐπεθύμη, ἂν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν του, νὰ δεῖξῃ εἰς τοὺς μικροὺς αὐτοῦ συνδρομητὰς ὅτι ἔχει μόνον τοὺς ἐνθυμῆται, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀγαπᾷ ἂν ὅλοι ἦσαν ἐγκαθῆθα, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συναθροισθῶμεν εἰς τινα ἐξοχὴν κατὰ τινα εὐήλιον ἡμέραν καὶ νὰ ἔχωμεν μικρὸν τι ἀρχιχροῦνιτικὸν πανηγύριον ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, τὸ δὲ ταμεῖον τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν εἰσέτι δὲν εὐπόρησεν ἀκούοντως, ὥστε νὰ στέλλῃ δῶρα ἀγροβασιλείαικα εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς, καταφεύγει, ὅπως πάντες οἱ ἄποροι κάμνουσι, εἰς τὸ εὐκολώτερον καὶ εὐθηνότερον: πέμπει δηλονότι εἰς πάντας ὁμοῦ καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον χωριστὰ τὰς ἐγκαρδίους του εὐχὰς διὰ τὸ νέον ἔτος, δεόμενος, ὅ-

πως κάμνει καθ' ἕκαστον μῆνα, ἵνα ἡ μικρὰ αὕτη ἐφημερίς ἐξακλουθήσῃ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ εὐρίσκη αὐτοὺς ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ, ἀξάνοντας ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου, καὶ προξενούντας χαρὰν, παρηγορίαν καὶ καλὴν ἐλπίδα εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς των γονεῖς δι' ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης πρὸς αὐτοὺς καὶ καλῆς διαγωγῆς πρὸς πάντας.

Ἐλπίζομεν προσέτι, ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ φίλοι μας θὰ διπλασιάσωσι τὰς προσπαθείας των, ὅπως τῇ βοήθειᾳ των δυναθῶμεν νὰ ἐκδώσωμεν αὐτὴν δις τοῦ μηνός, πρὸς εὐχαρίστησιν αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν.

Συνιστῶμεν καὶ πάλιν τὴν κατὰ τόπους σύστασιν σολλόγων ἐκ 5—10—15 κλ. συνδρομητῶν πρὸς εὐκολίαν ἡμῶν καὶ ἀσφάλειαν αὐτῶν.

Ἴνα δὲ μὴ δαπανῶσι ματαίως ταχυδρομικὰ οἱ θέλοντες νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ πρέπει νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τὴν συνδρομὴν εἰς γραμματόσημα καὶ τότε αἱ παραγγελίαι των θέλουσιν ἐκτελεσθαι.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ.

Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ μᾶς διδάσκει.

Τὸ παράδειγμα του μᾶς ἐλέγχει.

Τὸ πνεῦμα του μᾶς ὁδηγεῖ.

Αἱ ὑποσχέσεις του μᾶς ἐμψυχώνουσι.

Ὁ θάνατος καὶ τὰ πάθη του κάμνουσι ἱλασμὸν δι' ἡμᾶς

Ἡ ζωὴ του ἐν τῷ οὐρανῷ μᾶς δίδει βεβαίαν ἐλπίδα.

Ἡ μεσιτεία του μᾶς κάμνει εὐσταθεῖς.

Ἡ δευτέρα παρουσία του χαροποιεῖ πᾶσαν χριστιανικὴν καρδίαν.

Ἡ διαγωγή του ὡς ἐσχάτου Κριτοῦ θέλει ἐξιπλάσει ἀγίους τε καὶ ἀμαρτωλοὺς.

Ἡ ἀναπόδοσίς του θέλει πλουτίσει τοὺς σεσωσμένους.

Ἡ ὀργή του θέλει εἶσθαι ὡς ἡ κόλασις τῆς γενένησ διὰ τοὺς ἀσεβεῖς.

Μακάριοι οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΙ ΚΥΡΙΑΙ.

Ἡ Αἴγυπτος, ὡς μανθάνομεν ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ τῆς ἱστορίας, ἦτο πλουσιώτατον καὶ ἰσχυρότατον βασιλείον· ἡ δὲ παιδεία καὶ ὁ πολιτισμὸς ἦσαν εἰς τοιαύτην ἀνθηρὰν κατάστασιν πολλὰς ἑκατοντάδας ἐτῶν πρὶν ἢ στερηθῶσιν αἱ Ἑλληνικαὶ Πολιτεῖαι, ὥστε οἱ νέοι τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος μεταβαίνον ἐκεῖ, ὅπως τῶρα ἡμεῖς μεταβαίνομεν εἰς τὴν Γερμανίαν, Γαλλίαν, Ἰταλίαν καὶ ἀλλαχῶ, ἵνα σπουδῶσιν φιλοσοφίαν καὶ ἄλλας ἐπιστήμας καὶ τέχνας. Οἱ βασιλεῖς τῆς Αἴγυπτου ὠνομάζοντο Φαραῶν, καὶ τινες ἀπ' αὐτοῦ ἐκτίσαν τὰς περὶφίμους πυραμίδας, αἱ ὁποῖαι ἐχρησάμενον ὡς τάφοι των καὶ διαμένον καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

Οἱ Αἴγύπτιοι ἂν καὶ ἦσαν πολιτισμένοι καὶ πεπαιδευμένοι ἔθνος, εἰς τὰ θρησκευτικὰ ὅμως ἦσαν μωροὶ, διότι ἐλάτρευον ὡς θεοὺς οὐ μόνον βόας καὶ γάτους καὶ κροκοδείλους, καὶ ὄφεις, ἀλλὰ καὶ σκόροδα καὶ κρομμύδια καὶ τὰ παρόμοια ! !

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ κυρίας πολιτελῶς ἐνδεδυμένας· πολλὴν προσοχὴν ἔδιδαν εἰς τὸν στολισμὸν τῆς κεφαλῆς (κεφαλόδεσμα)· βλέπομεν δὲ πόσα εἶδη συρμού ὑπῆρχον τότε. Μία ἀπὸ τὰς γυναῖκας τοῦ Σολομώντος, αἵτινες τὸν ἀπεπλάνησαν ἀπὸ τὸν ἀληθῆ Θεόν, ἦτο θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ καὶ ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς μεγάλην προίκα.

ΤΟ ΠΙΣΤΟΝ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΝ.

Ὁ μικρὸς Γερράρδος ἔβασκε τὰ πρόβατα κυρίου

τινοῦ· ἐν Γερμανίᾳ καὶ μολοῦντο πτωχὸν καὶ δυστυχῆ παιδίον, εἶχεν ὅμως εὐγενῆ ψυχὴν καὶ ἦτο τίμιον.

Μίαν ἡμέραν ἐνῷ ἔβασκε τὰ πρόβατα εἰς ἐν λιβάδιον, τὸ ὁποῖον ἔκειτο πλησίον πυκνοῦ δάσους, αἴφνης κουνηγὸς τις ἐξῆλθε τοῦ δάσους· καὶ τὸν ἠρώτησεν·

«Πόσον μακρὰν εἶναι ἀπ' ἐδῶ τὸ πλησιέστατον χωρίον;

«Ἐξ ἡλλιακῶν, κύριε,» ἀπεκρίθη τὸ παιδίον· «ἀλλ' ἡ ὁδὸς εἶναι μόνον μονοπάτι διὰ πρόβατα καὶ εὐκόλως δύναται νὰ τὴν χάσῃ τις.»

«Ὁ κουνηγὸς ἐθεώρησε τὴν ἀτραπὸν, καὶ ἔπειτα εἶπεν· «Ἐγὼ εἰμαι πεινασμένος, κεκοπιτικῶς καὶ διψασμένος. ἔχασα τοὺς συντρόφους μου καὶ τὴν ὁδὸν, ἀφῆρε λοιπὸν τὰ πρόβατά σου καὶ δεῖξέ μου τὴν ὁδόν· θὰ σὲ πληρώσω καλὰ διὰ τὸν κόπον σου.»

«Δὲν δύναιμι, κύριε, ν' ἀφῆσω τὰ πρόβατα, ἀπεκρίθη ὁ Γερράρδος·» διότι, θὰ σκορπισθῶσιν εἰς τὸ δάσος καὶ καταπαρρηθῶσιν ὑπὸ τῶν λύκων ἢ ἀρπαγῶσιν ὑπὸ κλεπτικῶν.»

«Καὶ τί πρὸς τοῦτο;» εἶπεν ὁ κουνηγὸς· «Δὲν εἶναι ἰδικάσου· ἡ ἀπόλαυσις ἐνός· ἢ καὶ περισσοτέρων δὲν ζημιώνει πολὺ τὸν κύριον σου· ἐγὼ δὲ θὰ σοῦ δώσω περισσότερον ἀφ' οὗ λαμβάνεις εἰς ἓν ἔτος.»

«Δὲν δύναμαι, κύριε,» ἀπεκρίθη τὸ παιδίον μετὰ σταθερότητος. «Ὁ κύριός μου με πληρώνει διὰ τὸν καιρὸν μου καὶ μοι ἐμπιστεύθη τὰ πρόβατά του. Ἐὰν πωλήσω τὸν καιρὸν μου, ὅστις δὲν με ἀνήκει καὶ τὰ πρόβατα χαθῶσι, θὰ ἦναι τὸ αὐτὸ, ὡς ἐὰν τὰ ἔκλεπτα ἐγώ.»

«Καλὰ,» εἶπεν ὁ κουνηγὸς. «Δὲν θέλεις τοῦλάχιστον νὰ ἐμπιστευθῆς εἰς ἐμέ τὰ πρόβατα καὶ σὺ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ χωρίον νὰ μοι φέρῃς ὀλίγον ἄρπον καὶ ὕδωρ καὶ ἓνα ὄσσηρον; Ἐγὼ θὰ φροντίσω διὰ τὰ πρόβατα εἰς τὴν ἀπουσίαν σου.»

«Τὰ πρόβατα,» παρετήρησε τὸ παιδίον, οἰσθάνων τὴν κεφαλὴν του, — δὲν γνωρίζουν τὴν φωνὴν σου, καὶ ἔπαυτέ νὰ ἐμυλῇ.

«Ἄ! Ἄ! Καὶ τί με τοῦτο, δὲν με ἐμπιστεύεσαι; Σοῦ φαίνομαι ἀρὰ γε ἄτιμος ἄνθρωπος;» εἶπε μετ' ὀργῆς ἐκεῖνος.»

«Κύριε,» εἶπεν ἐντὺνὸς τὸ παιδίον· «κατ' ἀρχὰς ἠγωνίσθης νὰ με πείσῃς· νὰ γείνω ἄπιστος καὶ ψεύστης εἰς τὸν κύριόν μου, καὶ πῶς θὰ ἠξέσῃω, ὅτι σὺ θὰ φυλάξῃς τὸν λόγον σου εἰς ἐμέ;»

Ὁ κουνηγὸς ἐγέλασε καὶ συνησθάνθη, ὅτι τὸ παιδίον τὸν ἐνίκησεν. Ὅθεν μετέβαλε τόνον.

«Βιάσω, — εἶπε, — τέκνον μου, ὅτι εἶσαι τίμιον καὶ πιστὸν παιδίον καὶ δὲν θὰ σὲ λησμονήσω. Δεῖξέ μου μόνον σὲ παρακαλῶ τὸν δρόμον, καὶ θὰ προσπαθῆσω νὰ τὸν εὑρῶ μόνος μου.»

Ὁ Γερράδος προσέφερεν ἤδη τὸ ἐμπεριεχόμενον τοῦ σακκουλίου του εἰς τὸν πεινῶντα κωνηγόν, ὅστις κατεβρόχθισε τὸν μαῦρον καὶ ξηρὸν ἄρτον μὲ μεγάλην ὄρεσιν.

Αἶφνης ἕμω: ἐξέρχονται τοῦ δάσους οἱ σύντροφοὶ τοῦ κωνηγοῦ καὶ τότε μὲ ἐκπλήξιν του ὁ μικρὸς Γερράδος ἔμαθεν, ὅτι ὁ κωνηγὸς ἐκεῖνος ἦτον ὁ Μέγας Δουὲ, ἡ βασιλεὺς τῆς πατρίδος του, καὶ ὅτι διὰ ἐκείνα τὰ χωράφια καὶ τὰ δάσους καὶ τὰ πρόβατα ἦσαν ἵδικά του καὶ αὐτὸς ἦτον ὁ κύριός του ἰ.

Ὁ Δουὲ εὐχαριστήθη τόσον μὲ τὴν τιμότητα τοῦ παιδίου, ὥστε τὸ ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ πρόβατα καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ σχολεῖον διὰ νὰ σπουδάσῃ!

Ο ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΣ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστάνει συμβεβηχὸς λαθὼν χώραν εἰς τὴν Βαβυλῶνα πρὸ 2500 ἐτῶν. Ἡ Βαβυλὼν ἦτο τότε ἡ μεγίστη, κλουσικωτάτη καὶ ἰσχυροτάτη πόλις τοῦ κόσμου, ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ κατεστράφη ἐξ ὀλοκλήρου, καθὼς προεῖπεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου Ἡσαίου.

Ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου εἶναι ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ—εἰς τὰ δεξιὰ ἵστανται οἱ ἀρχηγοὶ τῆς σωματοφυλακῆς του, εἰς τοὺς πόδας του κάθηται δούλη κρατούσα ῥιπίδιον, καὶ ἔμπροσθέν του ἵστανται ὁ προφήτης Δανιήλ.

Ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ βασιλεὺς προσεκάλεσε τὸν Δανιήλ ἐνώπιόν του, ἦτον ἕν ὄνειρον, τὸ ὁποῖον ὄνειρεύθη, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ἐλησημόνησε καὶ οὐδεὶς ἀπὸ τοὺς σοφοὺς του ἠδύνατο νὰ τὸ εὗρῃ, οὐδὲ τὴν λύσιν του νὰ τῇ δώσῃ, διὰ τοῦτο ἦτο πολὺ ὠργισμένος καὶ διέταξε νὰ φανερωθῶσιν ὅλοι. Δὲν νομίζετε, ὅτι ὁ μέγας ἐκεῖνος βασιλεὺς ἦτο μωρὸς νὰ ζητῇ τοιαῦτα πράγματα ἀπὸ θνητῶν; καὶ ἕμω: τὰ ἐζήτησε καὶ τὸ πρᾶγμα ἦτον ἐκ Θεοῦ, διὰ νὰ φανερωθῇ ἡ Μεγαλειότης τοῦ ἀληθοῦς Θεοῦ.

Ὁ Δανιήλ ἦτον, ἔβραϊος αἰχμάλωτος, φερθεὶς εἰς τὴν Βαβυλῶνα ἐνφ' ἡμοῦ παιδίων, ἐφραβεῖτο ἕμω: καὶ ἤγαπα καὶ ὑπήκουε τὸν ἀληθῆ Θεὸν καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβεν ἐξ ὕψους σοφίαν καὶ σύνεσιν ὑπεράνθρωπον. Οὗτος ὁ Δανιήλ διὰ τῆς θείας βοήθειας εὗρε τὸ ὄνειρον καὶ ἔδωκε καὶ τὴν ἐξήγησίν του εἰς τὸν βασιλέα.

Τὸ ὄνειρον αὐτὸ ἦτο θαυμαστόν ἦτο περὶ ἐνὸς μεγάλου ἀγάλματος κατασκευασμένου ἐκ χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ, σιδήρου καὶ πηλοῦ (ἴδε Δαν. κεφ. 6' 27—35.) Τὸ ἄγαλμα τοῦτο πρέπει νὰ ἐξίππασε πολὺ τὸν βασιλέα ἦτο θαυμαστόν προσέτι, διότι εἶχε σκοπὸν νὰ διδάξῃ αὐτὸν ἐν ὠραίῳ καὶ ὠφέλιμον μάθημα—νὰ φανερώσῃ ποῖα ἔθνη θὰ διεδέχοντο ἀλλήλα μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Βαβυλῶνος μέχρι τῆς στερεώσεως τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸ ὄνειρον ἦτο θαυμαστόν καὶ κατὰ τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσι ταῦτα γεγονότα διεκοινώθησαν. Δὲν ἐγένετο δι' ἀπλῆς καὶ καταληπτικῆς γλώσσης, ἀλλὰ διὰ τινος συμβόλου, — τοῦ συμβόλου μιᾶς εἰκόνας ἢ ἐνὸς ἀγάλματος τὰ διάφορα ἔθνη, ἅτινα ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἀναφέρονται κατ' ὄνομα, ἀλλὰ παρίστανται διὰ διαφόρων μετάλλων, ὡς λ.χ. χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ, σιδήρου κτλ. ἐκ τῶν ὁποίων τοῦτο ἦτο κατασκευασμένον. Ὁ Θεὸς ἠδύνατο νὰ στείλῃ ἄγγελον ἢ προφήτην νὰ γνωστοποιήσῃ ταῦτα εἰς τὸν βασιλέα, ἢ ἠδύνατο νὰ τοῦ ἐμλήσῃ διὰ φωνῆς ἐξ οὐρανοῦ, ἀλλὰ δὲν το ἔπραξεν· ἀντὶ τούτων ἐξέλεξε τὸ ὄνειρον, — ὅπως ἔπραξε καὶ πρότερον πολλὰκις εἰς τὸν Ἰωσήφ, φανερώσας εἰς αὐτὸν τὸ ἀξίωμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμελλε ν' ἀναβῇ μίαν ἡμέραν, καὶ εἰς τὸν Φαραῶν, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἰς ἄλλους. Ὁ Θεὸς ἔχει πολλοὺς τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων μᾶς διδάσκει καὶ κοινοποιεῖ ὅ,τι θέλῃ ἡμῶς νὰ γνωρίζωμεν, καὶ τοὺς τρόπους τούτους τοὺς μεταχειρίζεται ὅπως καὶ ὅτε αὐτὸς βούλεται.

(ἀκολουθεῖ.)

ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ.

Ἡ καρδιά κατά μέσον ὄρον ζυγίζει ἑνέα λίτρας καὶ ἡμίσειαν. Ἡ δὲ καθημερινὴ ἐργασία τῆς ἰσοδυναμεῖ μὲ δόναμιν *δυναμένη* γὰ ὑψώσῃ 124 τόνους ἢ 119,200 ὀκάδας ἢνα πόδα ὑψηλά!! Τὸ ὕψος, εἰς ὃ δύναται νὰ ὑψώσῃ τὸ ἴδιον αὐτῆς βάρος εἰς μίαν ὥραν θά ἦτο ἴσον μὲ 19754 πόδας!! Ἐργάζεται δ' ἄκα ταπαύτως νύκτα καὶ ἡμέραν ἀποστέλλουσα τὸ αἷμα εἰς ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος διὰ νὰ θρέψῃ αὐτά. Καὶ ὅμως πόσον κακομεταχειρίζομεθα ἡμεῖς τὸ πολύτιμον τοῦτο ὄργανον τοῦ σώματος!

Ἵπερηφανία καὶ ταπεινοφροσύνη.

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως δημοσιεύομεν εἰς τὰς στήλας τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, τὴν ὁποίαν ἐσκόπισε καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἡμᾶς κυρία τις ἐκ Σκωτίας (Miss Hogue) πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Τὸ μᾶθημα τὸ ὁποῖον προτίθεται νὰ μεταδώσῃ εἶναι πρακτικὸν καὶ σπουδαῖον δι' ὅλους ἡμᾶς, ἰδίως κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἤδη εἰσῆλθομεν.

Ὅσοι θέλουν νὰ ἠξεύρωσιν ἀκριθῶς τί ἡ εἰκὼν αὕτη διδάσκει, ἄς ἀναγνώσῃ τὸ 18ον κεφάλαιον τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου ἀπὸ τοῦ 9ου μέχρι τοῦ 14ου ἔδαφίου.

ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑ.

Ἡξεύρετε πῶς ὁ Θεὸς συλλογίζεται διὰ τοὺς ἁπερηφάνους; Ἀκούσατέ το.

«Ὁ ὑπερήφανος τῆ καρδία εἶναι βδέλυγμα εἰς τὸν Κύριον.»

«Ἄν καὶ ὁ Κύριος εἶναι ὑψηλὰ, ἀρέσκειται ὅμως εἰς τοὺς ταπεινοὺς τὸν δὲ ὑπερήφανον δὲν θέλει νὰ ἐξεύρῃ.»

«Ὁ Κύριος θέλει ἀφανίσαι τὸν οἶκον τοῦ ὑπερηφάνου.»

«Ὁ Θεὸς ἐναντιώνεται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους, εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν.»

«Ἡ ὑπερηφανία προκορεῖται τοῦ βλεθροῦ καὶ τὸ ὑψηλόφρον πνεῦμα πρὸ τῆς πτώσεως.»

Πόσον μισητὸν πρᾶγμα πρέπει νὰ ἦναι αὕτη ἐνώπιον τοῦ Κυρίου! Ἄς ἀγωνιζώμεθα λοιπὸν οἱ πάντες, κατὰ τῆς ἀμαρτίας ταύτης καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ.

Μετὰ τινος Κυριακᾶς ἀφ' οὗ ὁ πενταστής Ἰωάννης ἤρχισε νὰ σχολάζῃ εἰς τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον, τὸν ἠκούσεν ὁ πατὴρ του νὰ μεταχειρίζεται τὴν λέξιν ἐν τῷ οἴκῳ.

«Καὶ τί θὰ εἶπῃ ἔν τῳ οἴκῳ, Ἰωάννης;» τὸν ἠρώτησεν ὁ πατὴρ του.

Μετὰ τινος διασταγμῶν ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, «Ἀλήθεια.»

«Καὶ τί θὰ εἶπῃ ἀλήθεια;» ἐπανελάθεν ὁ πατὴρ Ἀτενίσας τὸν πατέρα του μετὰ σοβαρότητος, ὁ μὲν πρὸς Ἰωάννης ἀπεκρίθη «Νὰ ὑπακούῃ τις τὸν Θεόν.» Καὶ τῷ ὄντι! ἀληθῶς ἐντιμὸς μόνον εἶναι ὁ φοβούμενος καὶ ὑπακούων τὸν Θεόν.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ.

Τὰ χρήματα δύνανται νὰ ἦναι ἄγγελοι φωτὸς ἢ ἄγγελοι σκότους· ὁ δὲ κάτοχος αὐτῶν κύριος ἢ δοῦλός των. Ὁ εὐσεβὴς Χριστιανὸς μεταχειρίζεται τὸν Μαριανᾶν τοῦτον τῆς ἀδικίας πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ὀφελὸς τῶν ὁμοίων του.

ΧΡΟΝΟΣ.

Τὰ νήπια λογαριάζουν μὲ στιγμὰς τὰ παιδιά μὲ ὄρος καὶ ἡμέρας· οἱ ἄνδρες μὲ ἔτη καὶ αἰῶνας τὰ ἔθνη μὲ ἐποχάς.—Μὴ τὸν Θεὸν τὸ πᾶν εἶναι παρὸν!!—

ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

Τὰ πτηνὰ κελαιοῦν, τὰ ἄνθη ἐδωδιάζουν, τὰ δένδρα, τὰ ὄρη, ἡ θάλασσα, ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, οἱ ἀστέρες, τὰ πάντα ὑμνοῦσι τὸν Δημιουργὸν αὐτῶν. Κἀμνοῦσι τὸ αὐτὸ τὰ μικρὰ παιδιά διὰ προσευχῆς;

ΠΕΡΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖον εἶναι τὸ θανασιμώτατον παράδειγμα περιεργείας ὑπερ μνημονεύεται ἐν τῇ Γραφῇ;
2. Ποία πόλις μνημονεύεται ἐν τῇ Γραφῇ ὡς περίφημος διὰ τὴν περιέργειαν τῶν κατοίκων τῆς;
3. Εἰς ποῖον μέρος τῆς Γραφῆς λέγεται δεῖ ἡ εὐχαρίστησις τῆς περιεργείας δύναται νὰ καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον δυστυχῆ;

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναποκηρτάς καὶ συνδρομητάς μας νὰ δηλώσωσιν ἂν θέλουν νὰ ἐκδίδεται ἡ Ἐφημ. τῶν Παίδων εἰς διπλοῦν ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Οἱ ἀποστέλλοντες πέντε συνδρομὰς διὰ γραμματοσήμου εἰς ἂν ὄνομα λαμβάνουσιν ἑν φύλλον δωρεάν.

Διὰ τὴν συνδρομὴν ἰδὲ τὴν πρώτην σελίδα.